

ERASMUS pieredze Pēčs universitātē, Ungārijā

Moderno valodu un biznesa studiju BSP studentes Zanes Kubuliņas stāsts

Savu mācību pavasara semestri pavadīju ERASMUS programmā tālu prom no mūsu mīļās dzimtenes – Pēčā, Ungārijā. Lai gan vienmēr biju zinājusi, ka došos ERASMUS studijās un tas ir domāts man, drosmīgi neapgalvošu, ka bailu sajūta mani nepārņēma nevienu pašu brīdi. Bet šie gandrīz 5 mēneši izvērsās par ļoti neaizmirstamu dzīves pieredzi, kura vienmēr būs ar mani un kuru nenožēloju ne vienu brīdi.

Jāsāk ar to, ka atsauksmes par Pēčs universitāti gan no manām paziņām Ungārijā, gan latviešiem, kas tur pabijuši, bija tikai pozitīvas. Ja godīgi, vienu brīdi pat nodomāju – nevar taču būt tik skaisti. Ir, ir, ir vēl pat labāk! Jāpiebilst, ka latviešu valodu bija iespēja praktizēt, jo devos šajās gaitās kopā ar manu burvīgo kursa biedreni Alinu (nejaušības kārtā gan), kā arī tur sastapām latvju bālēliņu Miku no Ventspils augstskolas.

Runājot par studijām, biju patīkami pārsteigta, ka man izdevās atrast gan atbilstošus mācību priekšmetus, gan arī pasniedzēji bija atsaucīgi un ar prieku uzņēma mūs, ERASMUS studentus. Jāteic gan, ka šī pilsēta, neskatoties uz tās 150 tūkstošu populāciju, ir pat ļoti pieradusi pie studentiem. Universitāte, kura ir vecākā Ungārijā un viena no vecākajām visā Eiropā, ik gadu uzņem simtiem ERASMUS, kā arī citu starpvalstu mācību programmu studentus, un vēl taču paši ungāri. Par jaunatnes trūkumu sūdzēties nevarēja ne mirkli.

Lai gan bijām daudz, jāmin arī, ka ERASMUS studenti bija viena liela ģimene, par kuriem gādību uzņēmās ESN Pecs, neļaujot ne mirkli baidīties vai nīkt garlaicībā. Sākot no pirmajiem sadraudzības pasākumiem, iknedēļas valstu prezentācijām, ekskursijām un ceļojumiem kopā, beidzot ar pārgājieniem vai ēdiena gatavošanu. ESN organizatori bija mūsu draugi un atbalsts vienmēr un visur.

Studiju laikā centos arī pēc iespējas vairāk izjust pašu studentu dzīvi un Ungāriju kopumā. Tā arī kļuva par līderi pirmajai ERASMUS komandai Universitātes Studentu dienās, kuras ir starpfakultāšu sacensības vairāku mēnešu garumā. Taisījām zaķu austiņas ar valstu karogiem, stādījām kokus, gatavojām ēdienus citām komandām, piedalījāmies spilvenu cīņās ar svešiniekiem, bijām pat ciemos bērnu un jauniešu centrā.

Visiem tiem studentiem, kas tikai plāno doties studijās ārvalstīs, es noteikti ieteiktu pēc iespējas vairāk iepazīt ne tikai ERASMUS studentus, bet arī vietējos un viņu kultūru, ceļot pēc iespējas vairāk, jo tik viegli tas nebūs nekad, kā arī izbaudīt ikvienu brīdi – sēdēt istabiņā pie interneta paspēsi citreiz.

Man šis gandrīz pusgads bija viens no skaistākajiem periodiem dzīvē, kura laikā iepazinu tik daudz interesantus cilvēkus, ieraudzīju tik daudz elpu aizraujošus skatus un piedzīvoju tik daudzus momentus, kad vienīgais, ko spēju domāt bija “vai mana dzīve var būt skaistāka?”.

Ungārija un Pēča vienmēr būs man sirsnīgā, bet par to man vienmēr atgādinās
Ungārijas karoga lentīte savijusies ar Latvijas ap manu plaukstu locītavu.

Szeretlek, Pecs!

